

Exvots profans i alquímics

Si poguéssim entrar dins d'una pintura de Gino Rubert ens veuríem abocats dins d'un univers poblat bàsicament per dones i habitualment un sol home (fàcilment reconeixible ja que sol ser el mateix Gino), en interiors domèstics benestants i sensuals. Però res no és estable en l'univers de Gino Rubert, sembla que tot pengi d'un fil i que en qualsevol moment hagi d'escalar algun conflicte, alguna tensió. Hi ha molt d'eròticisme i un sentit de l'humor, un xic pervers, que ens arrenca un somriure. Aquest és l'art de Gino Rubert, detallista, narratiu, amable i inquietant a la vegada, un pintor sense complexos i contradictori, i per què no, autobiogràfic (encara que preferim no preguntar sobre el que hi ha de viscut i d'imaginar al seu art).

En la seva última exposició a la galeria Senda de Barcelona, Gino Rubert ha anat un pas més enllà i, sense renunciar al seu món de sempre, ha fugat en part de les seves arrels mig mexicanes (va néixer el 1969 a Mèxic, fill del filòsof Xavier Rubert de Ventós i de mare mexicana) recreant la tradició dels exvots d'aquell país. No és només la força estètica dels exvots el que fascina Gino Rubert, sinó el caràcter "alquímic" d'aquests objectes sincrètics. En certa manera, els exvots s'emparenten amb el poder transformador de l'obra d'art i partint d'aquesta premissa, l'artista ha mutat les seves pintures en exvots profans, amb textos incorporats a la tela

amb històries hilarants que justifiquen l'acció de gràcies que suposa la realització d'un exvot. La relació entre text i imatge interessa especialment a Gino Rubert, que té llibres publicats com la novel·la *Apio, notas caminas*, de la qual va signar exemplars el passat dia de Sant Jordi a la mateixa exposició.

L'artista exposa els seus particulars exvots però també ha demanat a artistes amics i alumnes que en facin. "Amb tot aquest material hem realitzat un mural d'exvots, en una paret de la galeria, tots amuntegats, de la mateixa manera que se sol fer als llocs de culte", explica. És un mural sincrètic, absolutament profà i, on d'entrada desconeixem els autors de les peces ja que els exvots són anònims per se, però Rubert ens revela alguns dels noms dels autors que hi participen: Nazario, Evru, Marcos Palazzi o Manolo García.

Entre els textos d'agraïment, alguns de for-

ça divertits: "Donem gràcies per no haver-nos envait, almenys que se sàpiga", en un clar missatge a hipotètics extraterrestres. O d'altres més religiosos: "Gràcies a Déu per retardar l'apocalipsi". Gino Rubert recorda que l'exvot ha interessat molts artistes, entre d'altres Frida Kahlo, que n'era col·leccionista. "L'exvot acaba alliberant-nos de la suposada naturalesa sacrosanta de l'art", assegura.

Gino Rubert no ha abandonat el seu habitual ús del collage en els seus exvots. La fotografia s'incorpora amb naturalitat dins de les seves pintures, però també petits hologrames, papers de tota mena i fins i tot un flocc de cabells que cau, gairebé com una cascada, des d'un tall a la tela, al més pur estil de Lucio Fontana.

31
CULTURA
02.05.2014

L'èxit de Larsson

Les editorials Destino i Columna van triar obres de Gino Rubert per il·lustrar les portades de la trilogia 'Millennium', de Stieg Larsson. Va ser un èxit inesperat. La mostra a Senda (Consell de Cent, 337) està oberta fins al 17 de maig.

Gino Rubert, amb el mural d'exvots seus i d'artistes convidats
JUANMA RAMOS